

STOCKHOLMS STAD:

Besvärsmätt

1) Ett dödsbo avgav icke deklaration och taxerades efter skön. Ett par månader efter taxeringsårets utgång besvärade sig delägare i dödsboet. TI föreslog att besvären skulle prövas och PN biföll detta yrkande. Skälet var, att den klagande delägaren förklarade sig icke ha vetat, att deklara-tions-skyldighet förelåg. Beslutet var icke enhälligt.

Resp. PN förefaller kunna få mycket att göra, om bristande kännedom om skattelagarna allmänt tas som skäl för extraordinär prövning.

2) Av tvenne makar deklarerade icke mannen. Hustrun deklarerade däremot och angav, att makarna icke sammanlevt men yrkade samtidigt gift-kvinna-avdrag. Mannen åsattes skönstaxering. Mannen anförde besvär över samtaxeringen.

Ett bifall till besvären skulle medfört, att hustrun fått högre skatt. Då det ju icke kan sägas, att TN begått något misstag vid de motstridiga uppgifter, som lämnats av hustrun, gick PN på den formella linjen och avslog besvären, vilket även förefaller vara det materiellt riktiga.

3) Genom misstag av bokförare råkade summan för varuskulder bli felaktig, vilket medförde, att den taxerade inkomsten blev över 10 000

kr. i stället för knappa 5 000. Besvär anfördes efter taxeringsårets utgång. PN upptog ej besvären till prövning, då dylika misstag icke grundar extraordinär besvärsmätt enligt § 123. Det kan ju också förefalla underligt, att ett så allvarligt misstag icke upptäckes förrän långt fram på nästföljande år (förmodligen i samband med det årets deklaration). Man tycker ju ändå, att en person skulle reagera, innan han skriver under en deklaration, som upptar mer än dubbla inkomsten eller att han skulle upptäcka det, då debetsedeln kommer.

4) Om en person glömmer att i sin deklaration göra avdrag för under beskattningsåret påford kommunal-skatt och först efter taxeringsårets utgång inkommer med framställning att dylikt avdrag må tillgodoföras honom, avslår PN (dock med upp till fyra reservationer) en dylik framställning.

En person hade råkat ut för denna glömska men anförde till sin ursäkt, att han vid deklarationstillfället varit svårt sjuk och vistats på sanatorium. TI yrkade konsekvent ej prövning, men PN upptog (i detta fall enhälligt) besvären till prövning och medgav avdraget.

Frågan kan diskuteras. PN resonerade så, att om han helt underlåtit att avge deklaration, skulle besvär ha upptagits till prövning, eftersom han hade giltig ursäkt, och det vore

orimligt att han skulle komma i ett sämre läge därför att han trots sin sjukdom försökt avge deklaration. TI menade, att visserligen hade han haft extraordinär besvärsmätt, om han på grund av sjukdom ej avlämnat deklaration, men då han nu en gång gjort detta och TN följt den, kunde besvär i extraordinär ordning icke upptagas till prövning, eftersom 123 § icke förutsatte fall som detta. Formellt kan det kanske vara riktigt, men en sådan utgång vore knappast tillfredsställande.

Skattskyldighet

Avliden person bestämde testamenteriskt, att hans efterlevande hustru skulle njuta avkastningen av viss förmögenhet, som därefter skulle tillfalla barnen. Denna "fond" är icke självständig juridisk person. I förmögenheten ingick ett antal aktier, där viss teckningsrätt försålts. TN beskattade änkan för denna inkomst.

I besvär anfördes, att hon icke erhållit denna inkomst, då förvaltaren vägrade utbetala beloppet. PN fastställde emellertid, ty "fonden" kunde icke beskattas och PN ansåg, att inkomsten dock icke kunde få helt undgå beskattning, även om man givetvis inte heller fann det särskilt tillfredsställande, att en person, som faktiskt aldrig fått inkomsten, skulle skatta för den.

Extra avdrag

TN betvivlade riktigheten av en rörelseidkares deklaration (tobakshandlare, för vilka bruttovinsten ju ganska exakt kan fastställas) och tredubblade den uppgivna summan, som f. ö. föreföll tämligen låg även därefter. PN avslag givetvis besvärerna. Men TN hade samtidigt medgivit extra avdrag för sjukdom utan att kostnaderna på något sätt styrkts. I detta hänseende kunde PN ej göra

ändring, eftersom reservationsbesvär ej anförts och ärendet kom upp först efter årsskiftet. Men nog tyckes det onödigt generöst att ge extra avdrag till en person, då man på synnerligen starka skäl betvivlar deklarationens riktighet och höjer med väsentligt belopp.

Procent- och värdeminskningsavdrag

En person ägde under sin livstid njuta avkastningen av viss fastighet, varav äganderätten genom gåvobrev tillagts hans syskonbarn. TN vägrade procentavdrag och yrkade avdrag för värdeminskning. PN gjorde ej ändring.

Det torde vara tämligen klart, att procentavdrag ej kan medgivas, då dylikt endast kan åtnjutas av fastighetens ägare. Och att värdeminskningsavdrag skulle kunna åtnjutas av annan än ägaren förefaller helt uteslutet. Å andra sidan bör givetvis också ägaren påföras fastighetsskatten.

Samtaxering

Av tvenne makar, gifta sedan många år, var mannen anställd i Stockholm, medan hustrun var lärarinna i närheten av Enköping. De har de senare åren samtaxerats, trots att de begärt bli särtaxerade. I år hänvisades i besvärerna till RR:s utslag i andra samtaxeringsfall.

PN samtaxerade emellertid även i år, sedan det upplysts, att makarna sambor under hustruns ferier samt alla sön- och helgdagar. Mot beslutet reserverade sig fru Gärde Widemar samt hrr Anderberg och Löfberg.

Det får nog sägas vara ett gränsfall. Räknar man dagar, bör man komma till något sådant som att de sammanbor omkring 170 halva eller hela dagar och var för sig resten av året.